«[illegible]» [illegible] Ա.Ա. [illegible] 23-ի [illegible] 21-22 [illegible] «[illegible] [illegible] ի [illegible], [illegible] [illegible] ի [illegible]» [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (հոդված, [illegible], հոդված [illegible]¤) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

հանրապետություն դրանք կարգավորում է տարբեր մեթոդներով: Օրինակ, խորհրդային ավանդների գործընթացը Ուկրաինայում ներկայումս էլ շարունակվում է, ինչը, կարելի է ասել, նույնիսկ քաղաքական բովանդակություն է ստացել: Գործընթացը իրականացվում է նաեւ Ադրբեջանում, իսկ Ռուսաստանն արդեն 15 տարի է, ինչ այդ պարտքը մարում է, թեպետ տվյալ պարագայում էլ բարդություններն ավելի քան շատ են:
Մինչեւ 1998 թվականը, այսինքն՝ վերոնշյալ օրենքի ընդունումը, Վրաստան պետությունը խորհրդային ավանդները որպես ներքին պարտք չէր ընդունում, ինչը յուրատեսակ անհարգալից վերաբերմունք էր սեփական ժողովրդի նկատմամբ: Խորհրդային ավանդների վերաբերյալ կոնկրետ ոչինչ չի ասում նաեւ 1998 թվականից անցած 15 տարվա ընթացքում, ինչը նույնպես անհարգալից վերաբերմունք կարելի է որակավորել:
- [illegible]
- Ավանդների մարումը կարելի է իրականացնել մի քանի տարբերակներով, թեպետ միանգամից նշեմ, որ թվերը, որոնք կներկայացնեմ, զուտ պայմանական են:
Նախ ասեմ, որ ցանկացած իշխանություն հստակորեն գիտի, թե երկիրը ինչ եկամուտներ ունի եւ ինչ պարտավորություններ է ստանձնել ժողովրդի հանդեպ: Գերադասելի կլիներ, եթե պետությունը իր քաղաքացիներին խորհրդային ավանդների մարման մի քանի տարբերակներ առաջարկեր: Եթե, օրինակ, անհատը ցանկանում է խորհրդային իր ավանդն ստանալ անմիջապես, այդ դեպքում, պետությունը կարող է նրան առաջին 1000 ռուբլու դիմաց առաջարկել 100 լարի: Եթե մարդը ցանկանում է իր գումարը ստանալ հինգ տարի անց, ապա առաջին 1000 ռուբլու դիմաց նրան կարելի է առաջարկել 150 լարի: 30 կամ 50 տարի հետո ավանդները ստանալ ցանկացողներին պետությունը կարող է առաջարկել 30 կամ 50 տարվա պարտատոմս, որի դեպքում, մարդիկ խորհրդային յուրաքանչյուր 1000 ռուբլու դիմաց կստանան 900 լարի:
Պարտքերի մարման մյուս տարբերակն այն է, որ պետությունն ավանդատուներին պարտքի դիմաց ակտիվներ է առաջարկում, ինչը, բնականաբար, ավելի բարդ տարբերակ է:
- [illegible]
- Բնականաբար, դա այդպես է: Օրինակ, 1991 թվականի դեկտեմբերի 26-ին տեղի ունեցածը, երբ Խորհրդային Միությունը փլուզվեց, դրանից հետո այսպես կոչված խորհրդային ավանդները չձեւավորվեցին: Կամ 1992 թվականի հունվարի մեկը, երբ իր գոյությունը դադարեցրեց խորհրդային բանկային համակարգը՝ «Սբերբանկը», կամ նույն թվականի նույն ժամանակահատվածը, երբ Վրաստանում քաղաքացիական պատերազմ ծագեց, ինչը հանգեցրեց պետական հեղաշրջման: Այդ ամենին ավելացրեք Ցխինվալիի, Աբխազիայի հակամարտությունները: Մի խոսքով, դա այն ժամանակահատվածն է, երբ խորհրդային ավանդներով զբաղվելու ո՞չ ցանկություն կար եւ ո՞չ էլ ժամանակ:
- [illegible] ***1992*** [illegible]
- Նշեմ, որ «Սբերբանկը», որպես խորհրդային բանկ, վերանալուց հետո գործունեությունը շարունակեց որպես կոմերցիոն կառույց: Թեպետ պետք է ասել, որ խորհրդային ավանդները, որպես դրամական գումար, կուտակվում էր ոչ թե «Սբերբանկում», այլ պետության բանկում, իսկ պետությունը փողը դուրս չէր բերում: Գումար չստացավ նաեւ Վրաստանը, քանի որ արդեն ընդունած քաղաքական անկախությունը դեռ չէր հանգեցրել

ֆինանսական անկախության: Ավելացնենք, որ «Սբերբանկը» ձեւավորվել էր որպես մարդկանց խնայողություններով կուտակված գումարների գանձարկղ, մյուս 14 հանրապետություններում գործող մասնաճյուղերը ենթարկվում էին կենտրոնական «Սբերբանկին», որը, իր հերթին, գտնվում էր «Գոսբանկի» վերահսկողության ներքո:
-□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□**,**□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□**,**□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□**,** □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□
- Իրավացի եք: Այդ առումով կցանկայի նշել 1991 թվականի հունվարի երեք օրերը, երբ ՌԴ վարչապետ Պավլովը երեք օրվա ընթացքում բարձր արժողության թղթադրամների փոխանակման գործընթաց իրականացրեց: Այդ «բարեփոխումը» մեծ իրարանցում առաջացրեց Վրաստանում: Գործարարները պարկերով փողերը չգիտեին ինչպես փոխանակել: Ակնհայտ էր, որ փողերի փոխանակման համար երեք օրերը չէին կարող բավարարել: Պավլովյան «բարեփոխման» նպատակն այն էր, որ մեծ գումարներ ունեցող գործարարների միջոցների մեծ մասը բանկերից դուրս էր, եւ նրանք երեք օրվա ընթացքում ֆիզիկապես չէին հասցնի դրանք փոխանցել բանկեր: Բավական է նշել, որ միայն Վրաստանում կանխիկ գումարի տեսքով մեջտեղ բերվեց ավելի քան 14 միլիարդ ռուբլի, ինչն էլ հանգեցրեց 300 տոկոսանոց արժեզրկման: Ճիշտ է, այն ժամանակ դա միայն մեր երկրի հիմնախնդիրը չէր, քաոսային վիճակի մեջ հայտնվեց խորհրդային ողջ բանկային եւ ֆինանսական համակարգը: Լուրջ ճեղքվածք առաջացավ խնայողական գրքույկում գրանցված եւ իրական շրջանառության մեջ գտնվող փողերի արժեքավորման միջեւ: Թեպետ դա արդեն ետին պլան էր մղվում, քանի որ, ինչպես արդեն ասացի, մեր ավանդատուների՝ բանկերին վստահված միջոցները պահվում էին ոչ թե Վրաստանում, այլ ուղղակի գրանցված էին խնայողական գրքույկում:

□□□□□ □□□□□□□□□